

12 februari 2017

VAD HINDRAR DIG?

BERÄTTELSEN OM DEN ETIOPISKE HOVMANNENS FRÄLSNING

"En Herrens ängel talade till Filippus: "Gå vid middagstiden ut på vägen som leder från Jerusalem ner till Gaza. Den ligger öde." Och Filippus stod upp och gick. Och se, då kom en etiopisk hovman som var eunuck och hade uppsikt över skattkammaren hos den etiopiska drottningen Kandace. Han hade kommit till Jerusalem för att tillbe och var nu på väg tillbaka och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja. Då sade Anden till Filippus: "Gå fram till vagnen och håll dig tätt intill den." Filippus skyndade fram, och när han hörde honom läsa profeten Jesaja frågade han: "Förstår du vad du läser?" Mannen svarade: "Hur skulle jag kunna det, om inte någon vägleder mig?" Och han bad Filippus stiga upp och sätta sig bredvid honom. Skriftstället som han läste var detta: Liksom ett får som förs bort till att slaktas, och liksom ett lamm som är tyst inför den som klipper det, öppnade han inte sin mun. Genom hans förnedring blev hans dom borttagen. Vem kan räkna hans släkte? Ty hans liv togs bort från jorden. Hovmannen sade till Filippus: "Jag ber dig, säg mig, vem är det profeten talar om här, om sig själv eller någon annan?" Då tog Filippus till orda och började utifrån detta skriftställe predika evangeliet om Jesus för honom. När de nu färdades vägen fram, kom de till ett vatten, och hovmannen sade: "Se, här finns vatten. Vad hindrar att jag blir döpt?" Filippus sade till honom: "Om du tror av hela ditt hjärta, kan det ske." Hovmannen svarade: "Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son." Han befallde att vagnen skulle stanna, och både Filippus och hovmannen steg ner i vattnet och Filippus döpte honom. När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens Ande bort Filippus, och hovmannen såg honom inte mer men fortsatte glad sin resa. Filippus kom till Asdod och gick omkring och

predikade evangeliet i alla städer, tills han nådde Cesarea." (Apg 8:26-40)

1. INLEDNING

Efter Jesu död, uppståndelse och himmelfärd så samlas lärjungarna till bön under en längre tid. När de får uppleva ett genombrott börjar de predika evangeliet om Jesus för människorna i Jerusalem, och Jesus-rörelsen bland judarna blir snabbt mycket stor. Initialt finns dock inga tecken på att apostlarna tänker bege sig någon annanstans med evangeliet, så som Jesus hade befallt dem: *Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns* (Apg 1:8). Men sedan inträffar en del saker som gör att större delen av församlingen skingras över ett stort område: Stefanos, en av Jerusalem-församlingens diakoner, blir anklagad för hädelse och stenad, och *en svår förföljelse [bryter ut] mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingades över Judeen och Samarien* (Apg 8:1). En av Stefanos medarbetare, Filippus, hamnar då först i huvudstaden i Samarien, Samaria, där han *predikar Kristus för folket* (Apg 8:5) och det blev en stor andlig rörelse i den staden (Apg 8:6–13). På grund av olika omständigheter så behöver apostlarna från Jerusalem komma ner till Samaria och be för de nydöpta samarierna att de skall få uppleva Andens dop (Apg 8:14-24), och när de vänder tillbaka till Jerusalem igen så följer förmodligen Filippus med (Apg 8:25) för i nästa sekvens läser vi om hans möte med den etiopiske hovmannen.

Berättelsen om hovmannen är ganska unik i Nya testamentet, för den skildrar hur en enskild människa kommer till tro på Jesus Kristus, och visar också hur Gud kan och vill använda någon som redan är frälst till att föra någon annan till Jesus.

Min titel idag är "Vad hindrar dig?" och jag vill idag vända mig till dig som behöver ta ett steg till på trons väg, kanske ett första steg

eller ett tredje, men som upplever att det finns saker som står i vägen. Tillsammans kanske vi med Guds nåd kan ta oss förbi hindren idag.

2. UTLÄGGNING AV APG 8:26-40

A. Vem var den etiopiske hovmannen? Det märkliga är att här ser vi hur Gud vidgar frälsningens fönster från att bara gälla judarna till att också gälla människor av alla folk, språk och stammar. Förutom halvjudarna i Samarien så var den etiopiske hovmannen den förste "hedningen" som Apg berättar om som kom till tro på Jesus Kristus. Hovmannen var kastrerad, och en högt uppsatt tjänsteman i det etiopiska hovet. Ännu mer anmärkningsvärt är att konstatera att han blev frälst trots att:

- i. Han redan trodde på Israels Gud, han hade ju varit i Jerusalem för att tillbe och han satt och läste ur judarnas Skrifter när Filippus träffar honom. Man skulle kunna säga att hovmannen var en "sökare" men skillnaden mellan dagens sökare och honom är att hovmannen sökte Israels Gud, den Gud som uppenbarat sig för Israels folk och gett dem lagen på berget Sinai och de heliga Skrifterna, som särskilt innehåller löftet om en Frälsare (som sedan uppfylldes i och med att Jesus kom).
- ii. Han tillhörde en grupp människor som på grund av rituella regler från början inte kunde komma in i HERRENS församling (3 Mos 21:20, 4 Mos 23:1) men som just Jesaja (som hovmannen läste ur) profeterade ändå skulle kunna bli delar av Guds folk då HERRENS hus skulle bli ett bönens hus för alla folk (Jes 56:1-8).

Allt detta ändras när Filippus träffar honom och får leda honom till tro på Jesus Kristus.

B. Filippus villighet att vara ledd av Gud. Observera att den här historien inte hade fått samma slut om inte Filippus hade varit villig att lyda ängelns befallning och Andens ledning för att gå till hovmannen och tala med honom. Notera också att Gud

talade till Filippus på flera olika sätt och gav honom lite grann i taget av vad han behövde veta: först skulle han gå ut på landsvägen, som låg öde. Varför, kan man fråga sig. Om den nu låg öde, varför skulle han gå ut dit? Men just då behövde Filippus inte veta mer än just detta. När han sedan kom fram till landsvägen, dök vagnen med hovmannen upp. Säkert tänkte Filippus: vad ska jag göra nu? Då säger Anden: *Gå fram till vagnen och håll dig tätt intill den.* Då skyndade han fram till vagnen. När han sedan hörde att mannen läste ur Jesaja, och särskilt från Jesaja 53 som är den största profetians om Jesu försoningsdöd för våra synder i hela Gamla testamentet, behövde Filippus inte några fler instruktioner, för här fanns en vidöppen dörr för evangeliet.

C. Hovmannens väg till frälsningen.

- i. Han sökte Gud. Det står att han hade varit i Jerusalem och tillbett. Hovmannen förstod att Gud finns och att man kan etablera en kontakt med honom. Detta är grundläggande: att Gud finns, och att man skall tillbe honom. Vi vet inte riktigt vilken gudsbild han hade – vilka föreställningar om Guds egenskaper hovmannen hade klart för sig – men eftersom det var Israels Gud han varit i Jerusalem för att tillbe, så var han åtminstone på väg mot en korrekt gudsuppfattning.
- ii. Han läste Bibeln. Hovmannen satt och läste ur profeten Jesaja. Detta var själva öppningen till det som ledde till hans omvändelse och frälsning. Bibeln leder oss till kristendomen och kristendomen leder oss till Bibeln. Utan Bibeln finns ingen kristendom, därför att den pekar tillbaka på vad Jesus gjorde och vad apostlarna lärde oss. Vad kyrkan har sagt eller vad traditionen bjuder är totalt ointressant. Det må kallas kristendom, men den kristendom som Bibeln beskriver är den enda som finns i verkligheten. Vanliga invändningar är:

1. Jag är kristen men tror inte på Bibeln. Motfråga: hur vet man vad kristendomen är för något? Genom Bibeln!
2. Men jag har lärt mig om kristendomen från kyrkan och behöver inte Bibeln. Motfråga: vart tror du kyrkan hämtat grunden för vad kristen tro är för något? Från Bibeln.
3. Jag tror på Jesus men inte på Bibeln. Motfråga: vilken Jesus tror du på och hur kan du veta att den Jesus du tror på finns i verkligheten och inte bara i din egen fantasi? Den allra äldste presentationen av vem Jesus var hittar du i Nya testamentet som bygger på 5000 grekiska handskrifter med mycket små skillnader. Det finns inga konkurrerande källor som är lika gamla till vår förståelse av vem Jesus är och vad kristen tro är för något.

Därför: när någon skall bli frälst och bevarad måste Bibeln och att läsa Bibeln komma in på ett tidigt stadium. Och sedan fortsätta att läsa i Bibeln. Guds ord frälser oss, men bevarar också.

- iii. Han förstod vad han läste när någon vägledde och förklarade. Hovmannen förstod inte allt han läste, men när han fick någon vid sin sida som kunde förklara det han läste så klarnade det. Han fick också möjlighet att ställa sina egna frågor om bibeltexten. Hur viktigt är det inte med personlig vägledning i fråga om vad Bibeln säger oss i olika frågor?

Han fick särskilt en förståelse för evangeliet om Jesus Kristus. Nu säger Bibeln väldigt mycket om väldigt många saker. *Varje ord i Skriften är utandan av Gud*, säger Paulus (2 Tim 3:16-17). Men olika delar av den är olika viktiga i olika situationer, och i fråga om hovmannen så var det evangeliet om Jesus Kristus som var det allra viktigare. Nu satt hovmannen och läste ur Jesaja 53, den text i Gamla testamentet som kanske allra tydligast målar upp för oss

Jesu ställföreträdande död i syndares ställe: *Vem trodde vår predikan, för vem var HERRENS arm uppenbarad? Som en späd planta sköt han upp inför honom, som ett rotskott ur torr jord. Han hade varken skönhet eller majestät. När vi såg honom var hans utseende inte tilldragande. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet. Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg, men all vår skuld lade HERREN på honom. Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. **Lik ett lamm som förs bort till att slaktas, lik ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun. Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte besinnar att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks överträdelse? Bland de ogudaktiga fick han sin grav, men hos en rik var han i sin död, ty han hade ingen orätt gjort, och svek fanns inte i hans mun. Det var HERRENS vilja att slå honom och låta honom lida. När du gör hans liv till ett skuldoffer, får han se avkomlingar och leva länge, och HERRENS vilja skall ha framgång genom honom. Genom den vedermöda hans själ har utstått får han se och bli tillfreds. Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många rättfärdiga, och deras skulder är det han som bär. Därför skall jag ge honom de många som hans del, och de starka skall han få som byte, eftersom han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland förbrytare, han som bar de mångas synd och trädde in i överträdarnas ställe. (Jes 53:1-12)** Det är denna text som Filippus sedan förklarar i det att han predikade evangeliet för hovmannen.*

- iv. Han fick höra någon predika evangeliet om Jesus Kristus utifrån Skriften. Evangeliet skall inte bara förklaras och läsas om i Bibeln, det skall också *predikas*. I grekiskan används ordet *euaggelizo*, som vi får vårt ord "evangelisera" från, och som ordagrant betyder *att komma med goda nyheter*. Någon har sagt att ordet användes om den budbärare som kom springande från slagfältet och förkunnade att segern var vunnen och fienden besegrad. Evangeliet skall inte bara läsas om, förklaras utan också predikas!
- v. Han kom till tro på att Jesus Kristus är Guds Son. Bibeln säger: *Den som bekänner att Jesus är Guds Son, i honom förblir Gud och han själv förblir i Gud* (1 Joh 4:15). Att tro och bekänna att Jesus är Guds Son är kristendomens innersta kärna. Man kan fundera på hur Filippus förde in läran att Jesus är Guds Son utifrån Jesaja 53? Låt mig få spekulera lite utanför textens ramar: var det kanske så att hovmannen efter att ha fått förklarat för sig vad det ställföreträdande lidandet innebar plötsligt drabbades av samma insikt som officeren som stod vid korset när Jesus gav upp andan: *Den mannen var verkligen Guds Son* (Mark 15:39). Den som får skåda in i vad försoningen innebär inser ganska snart att den ende som kan utföra detta måste vara Guds själv, och den ende som kan frambära sig själv som ett felfritt försoningsoffer för hela mänsklighetens synder är Gud kommen i mänsklig gestalt, Jesus Kristus Guds Son. Hur det än gick till: att hovmannen erkände att Jesus är Guds Son var helt avgörande.
- vi. Han kom till tro *av hela sitt hjärta*. Mina vänner, när en människa skall komma till tro så kan det ske gradvis, men det är "klart" när människans hjärta blivit förändrat till att tro *av hela sitt hjärta* på Jesus Kristus. Hjärtat syftar här inte på blodpumpen, utan det allra innersta av vårt väsen, själva kontrollcentret för vår vilja och personlighet. *Vi behöver bli födda på nytt*, sa Jesus till Nikodemus en gång. Och vi

behöver tro på Jesus fullt ut, inte bara plocka fram honom när vi har det besvärligt. Han skall äga hela våra liv, och hela våra hjärtan.

- vii. Han blev döpt till Kristus genom nedsänkning i vatten. På grund av sin bekännelse om hjärtats tro på Jesus Kristus, Guds Son, blev hovmannen döpt till Jesus genom nedsänkning i vatten (grek *baptizo*). Ser ni hur Filippus villkorar dopet: *om du tror av hela ditt hjärta, så kan det ske*. Hur ofta har vi inte döpt människor av fel anledning? Vi har döpt dem på deras föräldrars tro, eller någon intellektuellt inlärd tro, eller att de ser ut att leva som kristna. Men det avgörande är att de faktiskt *tror* och gör det helhjärtat.
- viii. Han fick uppleva frälsningsglädje. Det står så underbart i slutet av berättelsen att hovmannen *fortsatte glad sin resa*. Han fick smaka på äkta frälsningsglädje. För en sann och allvarlig kristendom där man tror på allt Bibeln talar om, och tror helhjärtat, och låter döpa sig till Kristus, leder till en glädje som den här världen inte kan erbjuda.

D. Vad hindrar dig? Jag vill slutligen trycka det som hovmannen säger till Filippus: *Vad hindrar att jag blir döpt?* Och jag vill göra det genom att tillämpa det på hela hovmannens väg till frälsningen på oss:

- i. Vad hindrar dig från att söka Gud?
- ii. Vad hindrar dig från att läsa Bibeln?
- iii. Vad hindrar dig från att förstå vad du läser?
- iv. Vad hindrar dig från att få sitta ner med någon som kan förklara och vägleda?
- v. Vad hindrar dig från att förstå evangeliet om Jesus Kristus?
- vi. Vad hindrar dig från att få höra evangeliet predikas?
- vii. Vad hindrar dig från att tro av hela ditt hjärta att Jesus Kristus är Guds Son?
- viii. Vad hindrar att du blir döpt?
- ix. Vad hindrar att du får "fortsätta din resa" glad?